ชินปญฺชราทิคาถา

และ

ภาวนาพุทธคุณ ๑๐๘

พิมพ์เป็นบรรณาการ

ที่ระลึก

ในงานฌาปนกิจศพ หลวงพ่อทองคำ อภิวุฑฺโฒ

(ทองคำ ยโสธร)

ณ เมรุวัดหิรัญรูจีวรวิหาร ธนบุรี

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๔

ชินปญฺชราทิคาถา

และ

ภาวนาพุทธคุณ ๑๐๘

พิมพ์เป็นบรรณาการ

ที่ระลึก

ในงานฌาปนกิจศพ หลวงพ่อทองคำ อภิวุฒฺโฑ

(ทองคำ ยโสธร)

ณ เมรุวัดหิรัญรูจีวรวิหาร ธนบุรี

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๔

คำปรารภ

คุณจันทนา ยโสธร บุตรี พ.ท. กุญ ยโสธร ซึ่งเคยเป็นศิษย์ของอาตมาภาพตั้งแต่ครั้งที่อาตมาภาพยังเป็นผู้บรรยายพุทธศาสนาวันอาทิตย์ สำนักวัดสุวรรณาราม อำเภอบางกอกน้อย ธนบุรี หลังจากนั้นอาตมาภาพได้เดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศอินเดียเป็นเวลา ๒ ปี ๘ เดือน และกลับถึงประเทศไทยเมื่อ ๘ เมษายน ๒๕๑๔ ได้ปรารภกับอาตมาภาพว่า คุณพ่อจะทำการฌาปนกิจศพหลวงพ่อทองคำ อภิวุฑฺโฒ (ทองคำ ยโสธร) วัดหงษ์รัตนาราม ณ เมรุวัดหิรัญรูจีวรวิหาร ซึ่งท่านเป็นปู่ของคุณจันทนาฯ ในมือมีหนังสือเล่มเล็กๆ เล่มหนึ่ง นำติดตัวมาด้วย หนังสือเล่มนี้ชื่อ ชินบัญชรคาถา และภาวนาพุทธคุณ ๑๐๘ ภายในเล่มแปลและเรียบเรียงโดยอาสภเถระ (พระพิมลธรรม) ตรวจทานโดยพระสุวิมลธรรมาจารย์ ได้พิมพ์ไว้แต่เมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๖ คุณจันทนาฯ ได้แจ้งต่ออาตมาภาพว่า คุณพ่อท่านชอบและพอใจหนังสือเล่มนี้มาก และเพื่อที่จะได้จัดพิมพ์ออกเผยแผ่ และเป็นบรรณาการแก่บรรดาท่านผู้ใหญ่ วงศาคณาญาติ มิตรสหาย ตลอดจนบรรดาลูก-

ศิษย์ของท่านผู้ล่วงลับไปแล้ว ในกรณีที่จะจัดพิมพ์ขึ้นนี้ จำเป็นอยู่เองที่จะต้องขอสิทธิจากผู้ที่จัดพิมพ์เดิม ผู้แต่งและผู้เรียบเรียงก่อน ดังนั้น อาตมาภาพจึงได้ขอให้คุณพ่อของคุณจันทนาฯ มาพบ เพื่อจะได้พาไปพบกับท่านอาสภเถระ ณ วัดมหาธาตุ พระนคร

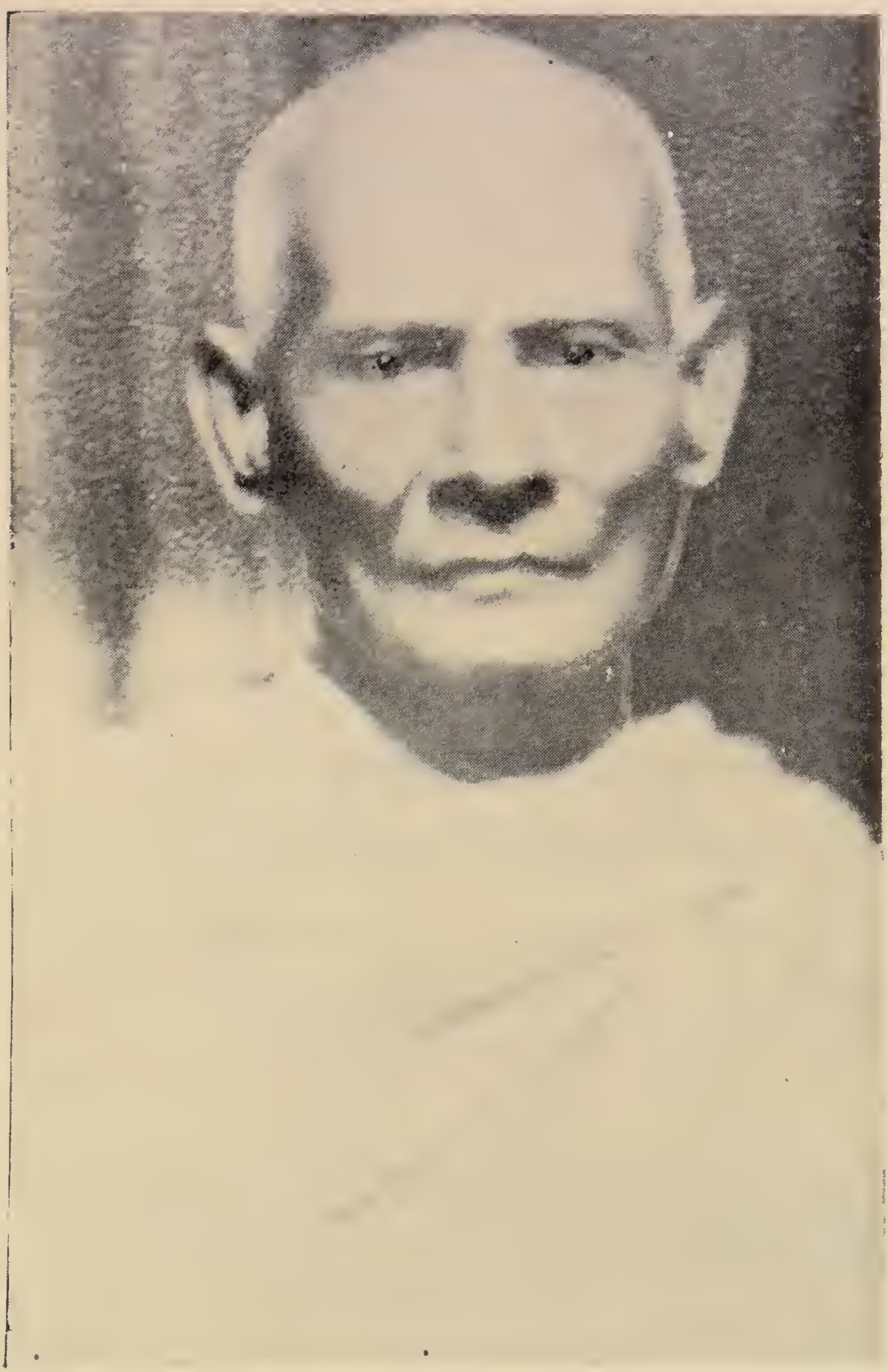
ดังนั้น เมื่อ ๒๐ เมษายน ๒๕๑๔ พ.ท. กุญ ยโสธร ก็ได้มาพบกับอาตมาภาพ เพื่อจะได้ไปพบกับท่านอาสภเถระ ณ วัดมหาธาตุ แต่บังเอิญท่านอาสภเถระท่านได้เดินทางไปจังหวัดชุมพรเสียก่อน คงพบแต่พระสุวิมลธรรมาจารย์ คณะสลัก ๑ เลขานุการของท่าน จึงขอสิทธิจากท่าน ท่านเจ้าคุณได้แสดงความยินดีและอนุโมทนาด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และมีประโยชน์แก่ผู้ใช้ตลอดมา อาตมาภาพเองก็ขอแสดงความยินดีด้วยเช่นกัน ในกุศลเจตนาดีของ พ.ท. กุญ ยโสธร และคุณจันทนาฯ บุตรีของท่านในครั้งนี้เป็นล้นพ้น ครั้นแล้วท่านเจ้าคุณสุวิมลธรรมาจารย์ ยังได้มอบชินปญฺชราทิคาถาเล่มที่ท่านได้จัดพิมพ์ขึ้นใหม่เมื่อ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๒ ให้มาอีก ๑ เล่ม เพื่อให้ตรงกับเป้าหมายของ พ.ท. กุญ ยโสธร ที่มีกุศลเจตนาอันนี้

พร้อมนี้ อาตมาภาพขออธิษฐาน ด้วยอำนาจมหากุศลอันเกิดจากการจัดพิมพ์หนังสือชินปญฺชราทิคาถา และความดีทั้งมวลของหนังสือเล่มนี้ ตลอดทั้งกุศลบุญอันเกิดจากลูก ๆ หลาน ๆ ทั้งหลาย ได้กระทำและอุทิศให้ ขอจงส่งผลให้ดวงวิญญาณของหลวงพ่อจงได้ถึงซึ่งคติสุขทุกเมื่อ เทอญ.

พระมหาชัชวาลย์ อุตฺตโม

วัดสุวรรณาราม บางกอกน้อย ธนบุรี

๒๕ เมษายน ๒๕๑๔

หลวงพ่อทองคำ อภิวุฑฺโฒ

(ทองคำ ยโสธร)

ชาตะ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๓๓

มรณะ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ประวัติ

หลวงพ่อทองคำ อภิวุฑฺโฒ (ทองคำ ยโสธร) เป็นบุตรคนที่สามของหมื่นพิจิตร (ทัด) นางมะ ยโสธร เกิดเมื่อ ๓๑ สิงหาคม ๒๔๓๓ ที่ตำบลสร้อยฟ้า อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

เมื่อปฐมวัย หลวงพ่อท่านได้เข้าศึกษาในสำนักวัดโพธาราม ของเจ้าคณะอำเภอในสมัยนั้น สอบไล่ได้สำเร็จประโยคสอง แล้วเข้ามารับราชการในจังหวัดพระนคร เข้าประจำอยู่กับสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ณ หอพระ-สมุดแห่งชาติ ครั้นแล้วได้ขอย้ายไปอยู่กระทรวงมหาดไทยในตำแหน่งอักษรเลข สมุหเทศาภิบาล จังหวัดเชียงราย ครั้นต่อมาท่านสมุหเทศาภิบาลได้ย้ายไปรับราชการเป็นสมุห-เทศาภิบาล จังหวัดตรัง หลวงพ่อท่านได้ย้ายติดตามไปจังหวัดตรังด้วย ภายหลังท่านเบื่อต่อการโยกย้ายไปจังหวัดไกล ๆ ท่านจึงได้ขอย้ายเข้าจังหวัดพระนคร ประจำอยู่กอง-บังคับการตำรวจนครบาล ธนบุรี กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย จนกระทั่งเกษียณอายุราชการ

ในขณะที่ท่านรับราชการอยู่ ท่านได้มีบุตรธิดา คือ

๑. เด็กชายทองดี ยโสธร ถึงแก่กรรมแล้ว

๒. พ.ท. กุญ ยโสธร

๓. เด็กหญิงเครือ ยโสธร ถึงแก่กรรมแล้ว

๔. นางประดิษฐ์ อ่ำประยูร

๕. นายทองใบ ยโสธร

๖. นายมานิตย์ ยโสธร

๗. นายไพศาล ยโสธร

หลังจากที่ท่านได้เกษียณอายุแล้ว ท่านได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุในสำนักวัดหงษ์รัตนาราม ในขณะที่ท่านรับราชการอยู่นั้น ท่านได้ศึกษาค้นคว้าวิชาไสยศาสตร์ต่าง ๆ อยู่มาก จนเป็นที่เลื่องลือ และมีลูกศิษย์ลูกหาอยู่เป็นจำนวนมาก และขณะที่ท่านได้อุปสมบทเป็นภิกษุอยู่นี้ ท่านได้ศึกษาทางธรรมปฏิบัติอยู่เสมอ นอกจากนั้นแล้ว ท่านได้อาศัยความรู้เดิมที่ท่านศึกษาในขณะที่ท่านเป็นฆราวาสอยู่ ได้จดทะเบียนต่อกระทรวงสาธารณสุขเป็นหมอประกอบโรคศิลป์แผนโบราณ รักษาโรคอัมพาตและเหน็บชา จนเป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่า หลวงตาคำหรือหลวงพ่อคำ วัดหงษ์ ฯ

อำเภอบางกอกใหญ่ ธนบุรี จนในที่สุดท่านได้ป่วยเป็นไข้หวัดลงกระเพาะอย่างแรง ความร้อนในตัวสูงมาก พระปลัดเกษม ซึ่งอยู่ใกล้ชิดและชอบพอกับท่านมาก เห็นเหตุการณ์จะไม่ดีแน่ จึงได้จัดการนำหลวงพ่อส่งโรงพยาบาลพระมงกุฎ ฯ ในขณะที่ติดต่อขอเข้าห้องฉุกเฉินอยู่นั้น นายแพทย์ไม่สามารถจะช่วยอะไรได้ทัน ท่านก็ได้จากไปด้วยอาการสงบ ทิ้งความเศร้าโศกให้กับลูกหลานตลอดจนลูกศิษย์ลูกหาจำนวนมากไว้ด้วยความอาลัย เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๑๑ ศิริอายุรวมได้ ๕๕ ปี กับ ๒๓ พรรษา (๗๘ ปี)

คำชี้แจง

ชินบัญชรคาถา พร้อมทั้งคำแปลนี้ ได้พิมพ์หลายครั้งแล้ว ในการพิมพ์คราวนี้เป็นการพิมพ์เพื่อบรรณาการที่ระลึกแก่ท่านทั้งหลายที่มาในงานฌาปนกิจศพ พระทองคำ อภิวุฒโฑเท่านั้น ทั้งนี้ยังมีผู้ต้องการอีกมาก และได้ติดต่อขออยู่เสมอ ด้วยความศรัทธา และเป็นคาถาก่อให้เกิดสวัสดิมงคลแก่ผู้ท่องจำได้ ใช้ภาวนาทำใจให้เป็นสมาธิเพื่อเป็นวิธีระงับความฟุ้งซ่านทางใจ เพราะในคาถาล้วนแต่ระบุถึงพระนามของพระพุทธเจ้า พระอรหันตสาวก และพระปริตหรือพระสูตรต่าง ๆ ในพระไตรปิฎก รวมแล้วก็เป็นการเจริญพุทธานุสสติ ธัมมานุสสติ และสังฆานุสสติ นั่นเอง โดยเฉพาะชินบัญชรคาถานี้ มีความเข้าใจกันทั่ว ๆ ไปว่าเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) วัดระฆังโฆสิตาราม เป็นองค์แต่ง จึงสร้างความเชื่อความเลื่อมใสเพิ่มขึ้นอีก เพราะเจ้าประคุณสมเด็จ ฯ องค์นั้น มีเกียรติคุณเป็นที่ยกย่องเคารพนับถือเลื่องลืออยู่จนบัดนี้ พระพุทธรูปองค์เล็ก ๆ ที่ท่านสร้างให้เป็นเครื่องสักการบูชาก็มีคุณค่า

สูง มีมูลค่าหลาย ๆ หมื่นบาท คนดีสร้างสรรค์สิ่งใดไว้ด้วยความเมตตากรุณา ของนั้นแม้จะเป็นของเล็กน้อยก็ทรงคุณค่าอย่างมหาศาล ยังมีคนเคารพกราบไหว้บูชาอยู่เสมอ

ความจริง ชินปัญชรคาถา นี้ เป็นของเก่า เข้าใจว่าพระเถระชาวลังกาเป็นผู้แต่ง เพราะปรากฏว่า เขียนเป็นอักษรสิงหฬไว้ในเล่มสมุดข่อย มีอยู่ในหอสมุดแห่งชาติรวม ๒๒ คาถา เจ้าประคุณสมเด็จ ฯ องค์นั้น คงจะได้มาแล้วดัดแปลงตัดตอนแก้ไข คงไว้แต่เนื้อหาที่ต้องการเพียง ๑๕ คาถา กึ่ง และปรากฏอยู่ในคัมภีร์สังขยาปกาสกฎีกา เป็นอักษรพม่าและอักษรขอม มี ๑๔ คาถา ได้คัดมาพิมพ์ไว้ในเล่มนี้เพื่อผู้สนใจจักได้เทียบเคียงกันดู

ในการพิมพ์คราวนี้ ได้เพิ่มธารณปริต พร้อมทั้งคำชี้แจง ของ **ท่านเจ้าคุณพระธรรมคุณาภรณ์** วัดโพธาราม นครสวรรค์ คาถานมัสการพระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์ คาถานมัสการพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ ๘ ทิศ และคาถาบูชาพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธ และพระอรหันต์ประจำวันเกิด เพื่อท่านผู้สนใจจักได้ท่องจำ นำไปสาธยาย

ภาวนาให้เกิดศิริมงคล เป็นเครื่องป้องกันห้ามจิตไม่ให้คิดแส่ไปในทางอกุศล ผลที่ได้คือความสุขทางใจ จิตฺตํ ทนฺตํ สุขาวหํ จิตที่ฝึกฝนแล้ว ย่อมนำความสุขมาให้ จิตฺตสฺส ทมโถ สาธุ จิตที่ฝึกฝนได้ที่ ย่อมสร้างสิ่งที่ต้องการให้สำเร็จได้ตามปรารถนา

พระสุวิมลธรรมาจารย์
วัดมหาธาตุ พระนคร
๒๐ เมษายน ๒๕๑๔

ชินปญฺชรคาถา

ของ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ [โต] วัดระฆังโฆสิตาราม

---

๑. ชยาสนคตา พุทฺธา　　เชตวา มารํ สวาหนํ
　　จตุสจฺจาสภํ รสํ　　เย ปิวึสุ นราสภา.

๒. ตณฺหงฺกราทโย พุทฺธา　　อฏฺฐวีสติ นายกา
　　สพฺเพ ปติฏฺฐิตา มยฺหํ　　มตฺถเก เต มุนิสฺสรา.

๓. สีเส ปติฏฺฐิโต มยฺหํ　　พุทฺโธ ธมฺโม ทฺวิโลจเน
　　สํโฆ ปติฏฺฐิโต มยฺหํ　　อุเร สพฺพคุณากโร.

๔. หทเย อนุรุทฺโธ จ　　สารีปุตฺโต จ ทกฺขิเณ
　　โกณฺฑญฺโญ ปิฏฺฐิภาคสฺมึ　　โมคฺคลฺลาโน จ วามเก

๕. ทกฺขิเณ สวเน มยฺหํ　　อาสุ อานนฺทราหุลา
　　กสฺสโป จ มหานาโม　　อุภาสุํ วามโสตเก.

๖. เกสนฺเต[1] ปิฏฺฐิภาคสฺมึ　　สุริโย ว ปภงฺกโร
　　นิสินฺโน สิริสมฺปนฺโน　　โสภิโต มุนิปุงฺคโว.

---

๑ เป็น เกเสนฺเต ก็มี

๗. กุมารกสฺสโป เถโร มเหสี จิตฺตวาทโก
โส มยฺหํ วทเน นิจฺจํ ปติฏฺฐาสิ คุณากโร.

๘. ปุณฺโณ องฺคุลิมาโล จ อุปาลีนนฺทสีวลี
เถรา ปญฺจ อิเม ชาตา นลาเต ติลกา มม.

๙. เอเต[๑]สีติ มหาเถรา ชิตวนฺโต ชิโนรสา
ชลนฺตา สีลเตเชน องฺคมงฺเคสุ สณฺฐิตา.

๑๐. รตนํ ปุรโต อาสิ ทกฺขิเณ เมตฺตสุตฺตกํ
ธชคฺคํ ปจฺฉโต อาสิ วาเม องฺคุลิมาลกํ.

๑๑. ขนฺธโมรปริตฺตญฺจ อาฏานาฏิยสุตฺตกํ
อากาเส ฉทนํ อาสิ เสสา ปาการสณฺฐิตา.

๑๒. ชินาณาพลสํยุตฺเต สตฺตปาการลงฺกเต
วสโต เม สกิจฺเจน สทา สมฺพุทฺธปญฺชเร.

๑๓. วาตปิตฺตาทิสญฺชาตา พาหิรชฺฌตฺตุปทฺทวา
อเสสา วินยํ ยนฺตุ อนนฺตชินเตชสา.

๑๔. ชินปญฺชรมชฺฌมฺหิ วิหรนฺตํ มหีตเล
สทา ปาเลนฺตุ มํ สพฺเพ เต มหาปุริสาสภา.

---

๑ เบน เสสาตีติ ก็มี

๑๕. อิจฺเจวมนฺโต สุคุตฺโต สุรกฺโข
ชินานุภาเวน ชิตูปทฺทโว
ธมฺมานุภาเวน ชิตาริสํโฆ
สํฆานุภาเวน ชิตนฺตราโย.

สทฺธมฺมานุภาวปาลิโต จรามิ ชินปญฺชเรติ.

ชินปญฺชรคาถา นิฏฺฐิตา.

อรหํ สตฺถา อาวุธํ อากฑฺฒิตุํ นาทาสิ
ฆเฏสิ ฆเฏสิ กึการณา ฆเฏสิ
อหํปิ ตํ ชานามิ ชานามิ
อรหํ สตฺถา ธนุํ อากฑฺฒิตุํ นาทาสิ

เวทมนต์คาถาภาวนามั่นไว้ ป้องกันอันตราย รอดพ้นภัยพาล.

ชินปญฺชรปริตฺต

ฉบับสิงหฬ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส.

๑. ชยาสนคตา วีรา เชตฺวา มารํ สวาหินึ
จตุสจฺจามตรสํ เย ปิวึสุ นราสภา.

๒. ตณฺหงฺกราทโย พุทฺธา อฏฺฐวีสติ นายกา
สพฺเพ ปติฏฺฐิตา มยฺหํ มตฺถเก เต มุนิสฺสรา.

๓. สิเร ปติฏฺฐิโต พุทฺโธ ธมฺโม จ มม โลจเน
สํโฆ ปติฏฺฐิโต มยฺหํ อุเร สพฺพคุณากโร.

๔. หทเย อนุรุทฺโธ จ สารีปุตฺโต จ ทกฺขิเณ
โกณฺฑญฺโญ ปิฏฺฐิภาคสฺมึ โมคฺคลฺลาโน หิ วามเก.

๕. ทกฺขิเณ สวเน มยฺหํ อาหุํ อานนฺทราหุลา
กสฺสโป จ มหานาโม อุโภสุํ วามโสตเก.

๖. เกสนฺเต ปิฏฺฐิภาคสฺมึ สุริโย ว ปภงฺกโร
นิสินฺโน สิริสมฺปนฺโน โสภิโต มุนิปุงฺคโว.

๗. กุมารกสฺสโป นาม มเหสี จิตฺรวาทโก
โส มยฺหํ วทเน นิจฺจํ ปติฏฺฐาสิ คุณากโร.

๘. ปุณฺโณ องฺคุลิมาโล จ   อุปาลินนฺทสีวลี
เถรา ปญฺจ อิเม ชาตา   ลลาเฏ ติลกา มม.

๙. เสสาสีติ มหาเถรา   วิชิตา ชินสาวกา
ชลนฺตา สีลเตเชน   องฺคมงฺเคสุ สณฺฐิตา.

๑๐. รตนํ ปุรโต อาสิ   ทกฺขิเณ เมตฺตสุตฺตกํ
ธชคฺคํ ปจฺฉโต อาสิ   วาเม องฺคุลิมาลกํ.

๑๑. ขนฺธโมรปริตฺตญฺจ   อาฏานาฏิยสุตฺตกํ
อากาสจฺฉทนํ อาสิ   เสสา ปาการสณฺฐิตา.

๑๒. ชินาณาพลสํยุตฺเต   ธมฺมปาการลงฺกเต
วสโต เม อตฺรกิจฺเจน   สทา สมฺพุทฺธปญฺชเร.

๑๓. วาตปิตฺตาทิสญฺชาตา   พาหิรชฺฌตฺตุปทฺทวา
อเสสา วิลยํ ยนฺตุ   อนนฺตคุณเตชสา.

๑๔. ชินปญฺชรมชฺฌฏฺฐํ   วิหรนฺตํ มหิตเล
สทา ปาเลนฺตุ มํ สพฺเพ เต มหาปุริสาสภา.

๑๕. อิจฺเจวมจฺจนฺตกโต สุรกฺโข
ชินานุภาเวน ชิตูปทฺทโว
พุทฺธานุภาเวน หตาริสํโฆ
จรามิ สทฺธมฺมนุภาวปาลิโต.

๑๖. อิจฺเจวมจฺจนฺตกโต สุรกฺโข
ชินานุภาเวน ชิตูปทฺทโว
ธมฺมานุภาเวน หตาริสํโฆ
จรามิ สทฺธมฺมนุภาวปาลิโต.

๑๗. อิจฺเจวมจฺจนฺตกโต สุรกฺโข
ชินานุภาเวน ชิตูปทฺทโว
สํฆานุภาเวน หตาริสํโฆ
จรามิ สทฺธมฺมนุภาวปาลิโต.

๑๘. สทฺธมฺมปาการปริกฺขิตฺโตสฺมิ
อฏฺฐาริยา อฏฺฐทิสาสุ โหนฺติ
เอตฺถนฺตเร อฏฺฐนาถา ภวนฺติ
อุทฺธํ วิตานํ ว ชินา ฐิตา เม.

๑๙. ภินฺทนฺโต มารเสนํ มม สิรสิ ฐิโต โพธิมารุยฺห สตฺถา
โมคฺคลฺลาโนสิ วาเม วสติ ภุชกเฏ ทกฺขิเณ สารีปุตฺโต
ธมฺโม มชฺเฌ อุรสฺมึ วิหรติ ภวโต โมกฺขโต โมรโยนึ
สมฺปตฺโต โพธิสตฺโต จรณยุคคโต ภานุ โลเกกนาโถ.

๒๐. สพฺพาวมงฺคลมุปทฺทวทุนฺนิมิตฺตํ
สพฺพีติโรคหนโทสมเสสนินฺทา

สพฺพนฺตรายภยทุสฺสุปินํ อกนฺตํ
พุทฺธานุภาวปวเรน ปยาตุ นาสํ.

๒๑. สพฺพาวมงฺคลมุปทฺทวทุนฺนิมิตฺตํ
สพฺพีติโรคหนโทสมเสสนินฺทา
สพฺพนฺตรายภยทุสฺสุปินํ อกนฺตํ
ธมฺมานุภาวปวเรน ปยาตุ นาสํ.

๒๒. สพฺพาวมงฺคลมุปทฺทวทุนฺนิมิตฺตํ
สพฺพีติโรคหนโทสมเสสนินฺทา
สพฺพนฺตราภยทุสฺสุปินํ อกนฺตํ
สํฆานุภาวปวเรน ปยาตุ นาสํ.

ชินปญฺชรปริตฺตํ นิฏฺฐิตํ.

รตนปญฺชรคาถา

คัดจาก

สงฺขฺยาปกาสกฎีกา

---

๑. ชยาสนฺนาคตา วีรา ชิตฺวา มารํ สวาหนํ
จตุสจฺจามตรสํ เย ปิวึสุ นราสภา.

๒. ตณฺหงฺกราทโย พุทฺธา อฏฺฐวีสติ นายกา
สพฺเพ ปติฏฺฐิตา มยฺหํ มตฺถเก เต มุนิสฺสรา.

๓. สีเส ปติฏฺฐิโต โนสิ พุทฺโธ ธมฺโม ทฺวิโลจเน
สํโฆ ปติฏฺฐิโต มยฺหํ อุเร สพฺพคุณากโร.

๔. หทเย อนุรุทฺโธ จ สารีปุตฺโต จ ทกฺขิเณ
โกณฺฑญฺโญ ปจฺฉาภาคสฺมึ โมคฺคลฺลาโน จ วามเก.

๕. ทกฺขิเณ สวเน มยฺหํ อาสุํ อานนฺทราหุลา
กสฺสโป จ มหานาโม อุโภสุํ วามโสตเก.

๖. เกสนฺเต ปิฏฺฐิภาคสฺมึ สุริโยว ปภงฺกโร
นิสินฺโน สิริสมฺปนฺโน โสภิโต มุนิปุงฺคโว.

๗. ปุณฺโณ องฺคุลิมาโล จ อุปาลินนฺทสีวลี
อิเม ปญฺจ มหาเถรา นลาเต ติลกา วิย.

๘. เต หิ เสสา มหาเถรา ชิตวนฺโต ชิโนรสา
ชลนฺตา สีลเตเชน องฺคมงฺเคสุ สณฺฐิตา.

๙. รตนํ ปุรโต อาสิ ทกฺขิเณ เมตฺตสุตฺตกํ
ธชคฺคํ ปจฺฉโต อาสิ วาเม องฺคุลิมาลกํ.

๑๐. ขนฺธโมรปริตฺตญฺจ อาฏานาฏิยสุตฺตกํ
อากาเส ฉทนํ อาสิ เสสา ปาการลงฺกตา.

๑๑. ชินานํ พลสํยุตฺเต ธมฺมปาการลงฺกเต
วสโต เม อกิจฺเจน สมฺมาสมฺพุทฺธปญฺชเร.

๑๒. วาตปิตฺตาทิสญฺชาตา พาหิรชฺฌตฺตุปทฺทวา
อเสสา วินาสํ ยนฺตุ อนนฺตคุณเตชสา.

๑๓. ชินปญฺชรมชฺฌมฺหิ วิหรนฺตํ มหีตเล
สทา ปาเลนฺตุ มํ สพฺเพ เต มหาปุริสาสภา.

๑๔. ภโต อิจฺเจวเมกนฺตํ สุรกฺโข ชินเตชสา
คุณากรสฺส สํฆสฺส ภเวยฺยํ สุขิโต อหํ.

รตนปญฺชรํ นิฏฺฐิตํ.

ชินปญชรคาถา

ฉบับของสมเด็จพระพุฒาจารย์

ท่านอาสภเถระ (พระพิมลธรรม) วัดมหาธาตุ

ผู้แปล

๑. สมเด็จพระนราสภสัมมาสัมพุทธเจ้าเหล่าใด ขณะเมื่อประทับอยู่ ณ พระแท่นพุทธชัยอาสน์ ทรงได้ชัยชนะแก่พระยามาราธิราชกับทั้งหมู่บริพารแล้วได้ตรัสรู้ ดื่มรสพระจตุราริยสัจอันประเสริฐ สมดังพระพุทธประสงค์.

๒. ขออัญเชิญสมเด็จพระบรมนายกสัมมาสัมพุทธเจ้าเหล่านั้น ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ยิ่งใหญ่กว่ามุนีทั้งปวง มีจำนวนรวมกัน ๒๘ พระองค์มีสมเด็จพระตัณหังกรสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นต้น จงเสด็จมาอยู่ ณ เบื้องบนกระหม่อมจอมขวัญของข้าพระพุทธเจ้า

๓. ขออัญเชิญสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จงเสด็จมาสถิตอยู่เบื้องบนศีรษะของข้าพระพุทธเจ้า ขออัญเชิญพระธรรม จงมาสถิตอยู่ในดวงเนตรของข้าพระพุทธเจ้า ขออัญเชิญพระอริยสงฆ์ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งคุณงามความดีทั้งปวง จงมาสถิตอยู่ ณ อุระประเทศของข้าพระพุทธเจ้า.

๔. ขออาราธนาพระอนุรุทธเถรเจ้า จงมาสถิตอยู่ในดวงหทัยของข้าพเจ้า พระสารีปุตเถรเจ้า จงมาสถิตอยู่ ณ ส่วนเบื้องขวา พระอัญญาโกณฑัญญเถรเจ้า จงมาสถิตอยู่ ณ ส่วนเบื้องหลัง พระมหาโมคคัลลานเถรเจ้า จง-มาสถิตอยู่ ณ ส่วนเบื้องซ้าย.

๕. ขออาราธนาพระอานนทเถรเจ้ากับพระราหุลเถรเจ้า จงมาสถิตอยู่ ณ โสตเบื้องขวา พระมหากัสสปเถรเจ้ากับพระมหานามเถรเจ้า จงมาสถิตอยู่ ณ โสตเบื้องซ้าย.

๖. ขออัญเชิญ สมเด็จพระโสภิตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้เป็นมหามุนีชั้นยอดเยี่ยม ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระพุทธสิริ ทรงรัศมีแจ่มจ้าดุจดวงพระอาทิตย์ จงเสด็จมาประทับนั่งสถิตอยู่ ณ ชายผมส่วนเบื้องหลังของข้าพระพุทธเจ้า.

๗. ขออาราธนาพระกุมารกัสสปเถรเจ้า ซึ่งเป็นผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ มีวาจาอันไพเราะ เป็นบ่อเกิดแห่งคุณงามความดี จงมาสถิตอยู่ที่ปากของข้าพเจ้าเป็นนิจนิรันดร์.

๘. ขออาราธนา พระมหาเถรเจ้า ทั้งห้าพระองค์เหล่านี้คือ พระองคุลิมาลเถรเจ้า พระอุบาลีเถรเจ้า พระปุณณเถรเจ้า พระนันทเถรเจ้า และพระสีวลีเถรเจ้า

จงมาบังเกิดเป็นรอยริ้วอยู่ ณ ที่ตรงหน้าผากของข้าพเจ้า.

๙. ขออาราธนาหมู่พระพุทธชิโนรส ชั้นพระ-มหาเถระทั้งหลาย ๘๐ องค์ ซึ่งล้วนแต่เป็นผู้ชนะข้าศึกคือกิเลส รุ่งเรืองงามอยู่ด้วยเดชแห่งศีล จงมาสถิตดำรงอยู่ทั่วองค์อวัยวะน้อยใหญ่ของข้าพเจ้า.

๑๐. ขอพระรัตนสูตร จงมาอยู่ส่วนเบื้องหน้าของข้าพเจ้า พระเมตตสูตร จงมาอยู่ ณ ส่วนเบื้องขวา พระธชัคคสูตร จงมาอยู่ ณ ส่วนเบื้องหลัง พระอังคุลิมาล-สูตร จงมาอยู่ ณ ส่วนเบื้องซ้าย.

๑๑. ขอพระขันธปริต พระโมรปริต และพระ-อาฏานาฏิยสูตร จงสำเร็จเป็นหลังคากางกั้นอยู่เบื้องบนอากาศ พระปริตและพระสูตรที่เหลือเศษจากนี้ จงสำเร็จเป็นกำแพงล้อมรอบ.

๑๒. เมื่อข้าพระพุทธเจ้า ประกอบการงานของตนอยู่ในขอบเขตกรงธรรมของสมเด็จพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งล้อมรอบด้วยกำแพง ๗ ชั้น ประกอบด้วยพุทธอาณาและพลานุภาพอันมั่นคงในกาลทุกเมื่อเช่นนี้.

๑๓. ขอให้อุปัทวันตรายทั้งหลาย ทั้งภายนอกและ

ภายในอันเกิดแต่เหตุง่าย ๆ มีลมกำเริบและดีซ่านเป็นต้น จงถึงซึ่งความพินาศดับสูญไปโดยไม่มีเหลือ ด้วยเดชาอานุภาพของพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันยิ่งใหญ่ไม่มีที่สิ้นสุด.

๑๔. ขอสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และหมู่พระอริยสาวกทั้งหลาย ซึ่งล้วนแต่เป็นชั้นมหาบุรุษอย่างประเสริฐทุก ๆ พระองค์เหล่านั้น จงช่วยรักษาข้าพระพุทธเจ้าผู้อยู่ ณ ภาคพื้นดิน ภายในใจกลางกรงธรรมของสมเด็จพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดกาลทุกเมื่อ เทอญ.

๑๕. ด้วยประการฉะนี้ เป็นอันข้าพเจ้าได้คุ้มครองรักษาตนไว้ด้วยดีแล้ว และด้วยอานุภาพของสมเด็จพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าจงมีชัยชนะแก่อุปัททวะทั้งปวง ด้วยอานุภาพของพระธรรมเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าจงมีชัยชนะแก่หมู่อริศัตรูทั้งปวง ด้วยอานุภาพของพระอริยสงฆ์ ขอให้ข้าพเจ้าจงมีชัยชนะแก่อันตรายทั้งปวง.

๑๖. ข้าพเจ้าเป็นผู้อันอานุภาพแห่งพระธรรมคุ้มครองรักษาแล้ว จะประพฤติปฏิบัตินอยู่ในขอบเขตกรงธรรมของสมเด็จพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดไป ฉะนี้แล.

ภาวนาพุทธคุณ ๑๐๘
ด้วยลูกประคำ

ย่อมเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไป ในวงนักปฏิบัติธรรมว่า ลูกประคำนั้น เป็นเครื่องมืออย่างวิเศษ ในการปฏิบัติธรรมอย่างหนึ่ง ผู้ที่สนใจในการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด มักมีลูกประคำประจำตัวอยู่เสมอ และชอบเก็บสวมไว้ที่แขนที่เคารพสูง ยิ่งกว่านั้นก็เก็บสวมไว้ที่คอเป็นประจำเลย ซึ่งก็เป็นการกระทำที่สมควรน่าอนุโมทนาอย่างยิ่ง เพราะลูก-ประคำนั้นเป็นเครื่องแทนพระคุณของพระพุทธเจ้า การที่นำเอาลูกประคำไปเก็บรักษาไว้ที่คอนั้น ก็คือน้อมรับเอาพระพุทธคุณไปประดิษฐานไว้ที่คอนั่นเอง

ลูกประคำเป็นเครื่องมือวิเศษอย่างไร? ย่อมเป็นที่รู้กันในวงผู้ปฏิบัติธรรมเป็นอย่างดีว่า ลูกประคำนั้นมีจำนวน ๑๐๘ ลูก ไม่หย่อนไม่เกิน เหตุไรจึงมีจำนวน ๑๐๘? เพราะให้เท่ากับจำนวนพระพุทธคุณ ๑๐๘ บทนั่นเอง พระโบรา-ณาจารย์นักประดิษฐ์ ประกอบด้วยเป็นผู้ช่างคิดด้วย จึงสร้างลูกประคำจำนวน ๑๐๘ ลูก เท่ากับจำนวนของพระ-พุทธคุณพอดี

พระพุทธคุณ ๑๐๘ บทนั้น คือใช้พระพุทธคุณ ๙ บทนั้นเองเป็นมูลฐาน แล้วภาวนาเป็นอนุโลมและปฏิโลม คือ เดินหน้าถอยหลัง เมื่อภาวนาโดยอนุโลมและปฏิโลม ๑๐ จบ ก็จะได้พระพุทธคุณ ๑๐๘ บทพอดี และการภาวนาเช่นนั้น ถ้าไม่ใช้ลูกประคำเป็นเครื่องช่วยก็จะทำไม่ได้เลย แม้แต่ใช้ลูกประคำช่วยอยู่ ถ้าสมาธิไม่ดีก็จะผิดพลาดได้อยู่เสมอ วิธีภาวนาพระพุทธคุณ ๙ บทโดยใช้ลูกประคำเป็นเครื่องช่วย ดังนี้:—

๑. **อรหํ—อรหํ.**

๒. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ—สมฺมาสมฺพุทฺโธ, อรหํ.

๓. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน—วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สมฺมาสมฺพุทฺโธ อรหํ.

๔. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สุคโต—สุคโต, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สมฺมาสมฺพุทฺโธ อรหํ.

๕. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สุคโต, โลกวิทู โลกวิทู, สุคโต, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, อรหํ.

๖. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สุคโต, โลกวิทู, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ

อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, โลกวิทู, สุคโต, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สมฺมาสมฺพุทฺโธ อรหํ.

๗. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สุคโต, โลกวิทู, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ— สตฺถา เทวมนุสฺสานํ, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, โลกวิทู สุคโต, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, อรหํ.

๘. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สุคโต, โลกวิทู, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ สตฺถา เทวมนุสฺสานํ พุทฺโธ—พุทฺโธ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ, อนุตฺตโร, ปุริสทมฺมสารถิ โลกวิทู, สุคโต, วิชฺชาจรณ-สมฺปนฺโน, สมฺมาสมฺพุทฺโธ อรหํ.

๙. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สุค-โต, โลกวิทู, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ, พุทฺโธ, ภควา—ภควา, พุทฺโธ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, โลกวิทู, สุคโต, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน สมฺมาสมฺพุทฺโธ, อรหํ.

๑๐. อรหํ, สมฺมาสมฺพุทฺโธ, วิชฺชาจรณสมฺปนฺโน, สุคโต, โลกวิทู, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ พุทฺโธ, ภควา–ภควา พุทฺโธ, สตฺถา เทวมนุสฺสานํ, อนุตฺตโร ปุริสทมฺมสารถิ, โลกวิทู, สุคโต, วิชฺชาจรณ-สมฺปนฺโน, สมฺมาสมฺพุทฺโธ อรหํ.

วิธีภาวนานั้น ให้นึกในใจว่าพระพุทธคุณทีละบทโดยอนุโลมปฏิโลมตามลำดับ ตามตัวอย่างข้างต้นนี้ เมื่อภาวนาบทหนึ่งใช้นิ้วมือขวาเขี่ยลูกประคำลงเม็ดหนึ่ง โดยนัยนี้เมื่อจบพระพุทธคุณ ๑๐๘ บทก็จะหมดลูกประคำ ๑๐๘ เม็ดพอดี แต่ถ้าไม่ชำนาญคือจิตไม่เป็นสมาธิ ฟุ้งซ่านไปคิดอารมณ์อื่นเสีย พระพุทธคุณกับลูกประคำก็จะไม่ลงกัน เป็นการฟ้องการภาวนานั้น ว่ายังไม่สมบูรณ์ไปในตัว ลูกประคำจึงเป็นเครื่องมือในการภาวนาอย่างวิเศษด้วยเหตุนี้

เมื่อผู้เจริญพุทธคุณเห็นว่า การเจริญภาวนาพุทธคุณโดยวิธีภาวนาเต็มบริบูรณ์ตามตัวพยัญชนะดังกล่าวมาจะเป็นการยืดยาวเกินไป พระโบราณาจารย์ก็ได้คิดแบบภาวนาโดยย่อไว้อีก คือ ใช้ภาวนาด้วยอักษรย่อแทนพระพุทธ-คุณ ๑๐๘ บทนั้น นอกจากใช้ภาวนาด้วยอักษรย่อแล้ว

ท่านยังคิดทำรูปศิลปะให้เป็นลักษณะที่เรียกกันว่า ยันต์ และใช้เป็นยันต์นำไปบูชาและภาวนาให้เกิดสิริมงคลก็ได้ นิยมเรียกกันสืบ ๆ มาว่า ยันต์รัตนมาลา หรือ อิติปิโส-รัตนมาลาก็เรียก นับเป็นยันต์พุทธคุณ เป็นสมบัติในพุทธศาสนาโดยแท้

รูปยันต์รัตนมาลา

หรือ วิธีภาวนาพุทธคุณ ๑๐๘ ด้วยอักษรย่อ

ประกอบลูกประคำนั้น ดังนี้

อ	อ
อ สํ	สํ อ
อ สํ วิ	วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ	สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล	โล สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล ปุ	ปุ โล สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล ปุ ส	ส ปุ โล สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล ปุ ส พุ	พุ ส ปุ โล สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล ปุ ส พุ ภ	ภ พุ ส ปุ โล สุ วิ สํ อ
อ สํ วิ สุ โล ปุ ส พุ ภ	ภ พุ ส ปุ โล สุ วิ สํ อ

อนุโลม ๕๔—๑๐๘—ปฏิโลม ๕๔

เวลาใช้เป็นแบบฝึกหัดภาวนากับลูกประคำ ให้อ่านจากซ้ายไปขวา เช่น อ—อ, อ,สํ—สํ อ. อ, สํ, วิ—วิ, สํ, อ. เป็นต้น เป็นอนุโลมปฏิโลมไปในตัว พึงสังเกตว่า อักษร

ย่อนั้น มีจำนวน ๑๐๘ อักษร เท่าพุทธคุณ อักษรแต่ละตัวก็เป็นเครื่องแทนพุทธคุณแต่ละบท จึงเป็นเสมือนพระพุทธรูป ๑๐๘ องค์ เมื่อผู้ภาวนาด้วยลูกประคำเสมอเป็นนิจ ลูกประคำแต่ละเม็ด จึงเป็นเครื่องแทนพุทธคุณแต่ละบท ลูกประคำนั้น จึงเป็นเสมือนพระพุทธรูป ๑๐๘ องค์เช่นกัน ดังนั้น การที่นำเอาลูกประคำเก็บคล้องบูชาไว้ที่คอนั้น เป็นเสมือนเชิญพระพุทธคุณบูชาไว้ที่คอ จึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรรังเกียจ และติเตียนแต่ประการใด นอกจากนี้ ลูกประคำนี้ในภาษาบาลีเรียกว่า รัตนมาลา ซึ่งแปลว่า พวงแก้ว พวงแก้วคือพุทธรัตนะ คำว่า พวง คือลูกประคำที่ร้อยเป็นพวง คำว่า แก้ว คือพุทธรัตนะ ดังนั้น การเชิญพวงแก้ว คือ พุทธรัตนะ ไปบูชาไว้ที่คอนั้น จึงเป็นสิริมงคลยิ่งกว่าพวงแก้วอื่น ๆ ไม่มีโทษเลย มีแต่คุณอย่างเดียว ถ้าผู้ใดรังเกียจลูกประคำด้วยความเขลา ชื่อว่าเป็นมิจฉาทิฏฐิบุคคล ถ้ารังเกียจด้วยความรู้และจงใจชื่อว่าเป็นผู้ทรยศต่อพระพุทธคุณโดยแท้จริง

การเจริญพุทธคุณด้วยลูกประคำนี้ ก็เป็นวิธีเจริญพุทธานุสสติกรรมฐานนั่นเอง เมื่อเจริญไปบ่อย ๆ นานๆ

ตั้งร้อยจบพันจบ พุทธคุณกับลูกประคำก็จะลงกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวเสมอ จิตก็จับอารมณ์พุทธคุณอยู่ที่ลูกประคำนั้น ซื่อว่าจิตได้สมาธิ เมื่อสมาธินั้นแก่ขึ้นถึงขั้นอุปจารสมาธิก็จะข่มนิวรณ์กิเลส ๕ ประการ คือ กามฉันทะ พยาบาท ถีนมิทธะ อุจธัจจกุกกุจจะ และวิจิกิจฉา ให้สงบหายไป ผู้ภาวนาก็จะได้ประสบปีติและความปราโมทย์ชนิดสุขุมประณีตอย่างมิเคยได้ประสบพบเห็นมาแต่ก่อน บางทีถึงกับให้ตัวเบาเหมือนจะลอยไป นี่คือผลวิเศษอันบุคคลผู้เจริญพุทธคุณด้วยศรัทธาจะพึงได้โดยตรง ส่วนผลพลอยได้หรือผลโดยอ้อม คือความสวัสดีมงคลอันมีประการต่าง ๆ นั้นไม่ต้องพูดถึง ย่อมเกิดมีขึ้นเป็นเงาตามกันโดยธรรมนิยม โดยไม่ต้องสงสัยแต่อย่างใด

อาสภเถระ

ธารณปริตฺต

บทสวดมนต์ป้องกันอันตรายต่าง ๆ

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมาสมฺพุทฺธสฺส

๑. พุทฺธานํ ชีวิตสฺส น สกฺกา เกนจิ อนฺตราโย กาตุํ ตถา เม โหตุ.

๒. อตีตํเส พุทฺธสฺส ภควโต อปฺปฏิหตญาณํ, อนาคตํเส พุทฺธสฺส ภควโต อปฺปฏิหตญาณํ, ปจฺจุปนฺนํเส พุทฺธสฺส ภควโต อปฺปฏิหตญาณํ.

๓. อิเมหิ ตีหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส พุทฺธสฺส ภควโต สพฺพํ กายกมฺมํ ญาณปุพฺพงฺคมํ ญาณานุปริวตฺตํ, สพฺพํ วจีกมฺมํ ญาณปุพฺพงฺคมํ ญาณานุปริวตฺตํ, สพฺพํ มโนกมฺมํ ญาณปุพฺพงฺคมํ ญาณานุปริวตฺตํ.

๔. อิเมหิ ฉหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส พุทฺธสฺส ภควโต นตฺถิ ฉนฺทสฺส หานิ, นตฺถิ ธมฺมเทสนาย หานิ, นตฺถิ วีริยสฺส หานิ, นตฺถิ วิปสฺสนาย หานิ, นตฺถิ สมาธิสฺส หานิ, นตฺถิ วิมุตฺติยา หานิ.

๕. อิเมหิ ทวาทสหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส พุทฺธสฺส ภควโต นตฺถิ ทวา, นตฺถิ รวา นตฺถิ อปฺผุฏํ. นตฺถิ เวคายิตตฺตํ, นตฺถิ พฺยาวฏมโน, นตฺถิ อปฺปฏิสงฺขารุเปกฺขา. อิเมหิ อฏฺฐารสหิ ธมฺเมหิ สมนฺนาคตสฺส พุทฺธสฺส ภควโต นโม สตฺถนฺนํ สมฺมาสมฺพุทฺธานํ.

๖. นตฺถิ ตถาคตสฺส กายทุจฺจริตํ, นตฺถิ ตถาคตสฺส วจีทุจฺจริตํ, นตฺถิ ตถาคตสฺส มโนทุจฺจริตํ, นตฺถิ อตีตํเส พุทฺธสฺส ภควโต ปฏิหตญาณํ, นตฺถิ อนาคตํเส พุทฺธสฺส ภควโต ปฏิหตญาณํ, นตฺถิ ปจฺจุปนฺนํเส พุทฺธสฺส ภควโต ปฏิหตญาณํ, นตฺถิ สพฺพํ กายกมฺมํ ญาณานุปุพฺพงฺคมํ ญาณํ นานุปริวตฺตํ, นตฺถิ สพฺพํ วจีกมฺมํ ญาณานุปุพฺพงฺคมํ ญาณํ นานุปริวตฺตํ, นตฺถิ สพฺพํ มโนกมฺมํ ญาณานุปุพฺพงฺคมํ ญาณํ นานุปริวตฺตํ.

อิมํ ธารณํ อมิตํ อสมํ สพฺพสตฺตานํ ตาณํ เลณํ สํสารภยภีตานํ อคฺคํ มหาเตชํ.

๗. อิมํ อานนฺท ธารณปริตฺตํ ธาเรหิ วาเรหิ ปริปุจฺฉาหิ ตสฺส กาเย วิสํ น กเมยฺย, อุทเก น ลคฺเคยฺย, อคฺคิ น ฑเหยฺย, นานาภยวิโก น เอกาหารโก น ทฺวิหารโก น ติหารโก น จตุหารโก น อุมฺมตฺตกํ น มุฬฺหกํ มนุสฺเสหิ อมนุสฺเสหิ น หึสกา.

๘. ตํ ธารณํ ปริตฺตํ ยถา กตเม ชาโล มหาชาโล ชาลิตฺเต มหาชาลิตฺเต ปุคฺเค มหาปุคฺเค สมฺปตฺเต มหาสมฺปตฺเต ภูตงฺคมฺหิ ตมงฺคลํ.

อิมํ โข ปนานนฺท ธารณปริตฺตํ สตฺตสเตหิ สมฺมาสมฺพุทฺธโกฏีหิ ภาสิตํ วตฺเต อวตฺเต คนฺธเว อคนฺธเว โนเม อโนเม เสเว อเสเว กาเย อกาเย ธารเณ อธารเณ อิลฺลิ มิลฺลิ ติลฺลิ มิลฺลิ โยรุกฺเข มหาโยรุกฺเข ภูตงฺคมฺหิ ตมงฺคลํ.

๙. อิมํ โข ปนานนฺท ธารณปริตฺตํ นว นวุติยา สมฺมาสมฺพุทฺธโกฏีหิ ภาสิตํ ทิฏฺฐิลา ทณฺฑิลา มนฺติลา โรคิลา ขรลา ทุพฺภิลา เอเตน สจฺจวชฺเชน โสตฺถิ เต โหตุ สพฺพทา.

จบธารณปริต

คำชี้แจง

๑. โสตถิ เต ถ้าสวดให้ตัวเรา ใช้ว่าโสตฺถิ เม ถ้าสวดให้เราหลายคน ใช้ว่า โสตฺถิ อมฺหากํ ถ้าสวดให้คนอื่นคนเดียว ใช้โสตฺถิ เต ถ้าสวดให้ผู้อื่นหลายคน ใช้ โสตฺถิ ตุมฺหากํ

๒. การสวดนั้น ไม่ต้องรอจนท่องจำได้ ครั้งแรกขอให้สวดโดยอ่านหนังสือนี้วันละ ๑ ครั้ง

๓. ธารณปริตต์นี้ เป็นบทสวดมนต์ดีมาก ถ้าสวดเป็นประจำทุกวัน จะป้องกันอันตรายต่าง ๆ ได้ เทวดาก็ชอบฟังธารณปริตต์นี้ มีเรื่องเล่าถึงพระผู้ใหญ่ชาวพม่ารูปหนึ่ง ท่านเล่าว่า ครั้งหนึ่งท่านมีธุระต้องไปบ้านตำบลหนึ่ง แต่ยังไม่ทันถึงก็ค่ำระหว่างทาง จึงเข้าไปในวัดแห่งหนึ่งคิดว่าจะพักสักหนึ่งคืน แต่วัดนั้นไม่มีพระอยู่เลย ประตูกุฏิก็ปิดไว้ ท่านจึงไปหากำนัน บอกว่าจะไปพักที่วัดแต่ไม่มีพระอยู่ ขอให้กำนันอนุญาตและพาท่านไปส่งวัด กำนันนิมนต์ให้ท่านพักเสียที่บ้าน ไม่ต้องไปวัด ท่านไม่ยอมพักบ้าน ยืนยันจะขอไปพักวัดให้ได้ กำนันก็นิมนต์ให้ท่านพักบ้าน ท่านจึงถามว่าเหตุไรจึงไม่อยากให้ท่านไปพักวัด กำนันและชาวบ้านก็บอกว่า

วัดนั้นพระไปอยู่เท่าไรก็ตายหมด ไม่เห็นมีรอดได้สักองค์-เดียว ท่านบอกว่าไม่เป็นไรท่านไม่กลัว ไม่ต้องเป็นห่วงท่าน ขอให้พาไปส่งที่วัดก็แล้วกัน เขาก็ยอมให้ท่านไปพักวัดตามอัธยาศัย กลางคืนประมาณ ๕ ทุ่ม ท่านสวดมนต์และสวดธารณปริตต์ด้วย เมื่อสวดจบก็มีชายคนหนึ่งคือ รุกขเทวดาขึ้นมานั่งบนกุฏิ ถามว่าเมื่อกี้นี้ท่านสวดอะไร ผมได้ยินเสียงสวดมนต์ของท่านแล้ว รู้สึกจับใจเหลือเกิน ท่านบอกว่าบทที่ท่านสวดนั้นเรียกว่า **ธารณปริตฺต** เป็นบทแสดงคุณของพระพุทธเจ้า เรียกว่า **อาเวณิกคุณ** ชายคือรุกขเทวดานั้นก็เล่าเรื่องพระวัดนี้ให้ท่านฟังว่า พระที่มาอยู่วัดนี้เขาฆ่าตายเสียประมาณ ๔-๕ รูปแล้ว ขอนิมนต์ให้ท่านอยู่ประจำวัดนี้ ท่านบอกขัดข้องอยู่ไม่ได้เพราะมีภาระทางวัดเดิมอยู่ ชายคือรุกขเทวดาบอกว่า เขาทำส้วมไว้ใต้ต้นไม้ของเรา ขอให้ท่านย้ายออกไปเสีย ท่านรับว่าจะให้ชาวบ้านช่วยย้ายให้

วันรุ่งขึ้น ชาวบ้านพากันมาหาท่านที่วัด แต่พากันนึกว่าท่านตายแล้ว ท่านลงบันได ชาวบ้านเห็นนึกว่าท่านตายแล้ว เป็นผีมายืนอยู่ ท่านบอกให้ชาวบ้านขึ้นมาบน

กุฏิท่านยังไม่ตาย และไม่ใช่ผี ไม่ต้องกลัวอะไร แล้วท่านได้เล่าเหตุการณ์กลางคืนให้ชาวบ้านฟังว่า ตอนที่ท่านสวดธารณปริตต์จบ มีชายคนหนึ่งมาหาท่านแสดงความดีใจที่ได้ฟังและเล่าเรื่องที่เขาฆ่าพระตาย ๔–๕ รูปให้ฟัง แล้วท่านขอให้ชาวบ้านช่วยกันย้ายส้วมออกจากใต้ต้นไม้ไปปลูกที่อื่น เรื่องนี้แสดงว่าพระผู้ใหญ่รูปนั้นรอดตายเพราะสวดธารณปริตต์นี้

คำแปลธารณปริตฺต

๑. **อนฺตราโย** อันว่าอันตราย **ชีวิตสฺส** แห่งชีวิต **พุทฺธานํ** ของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย **เกนจิ** อันใคร ๆ **น สกฺกา** ไม่อาจ **กาตุํ** เพื่ออันทำ **ยถา** ฉันใด **อนฺตราโย** อันว่า อันตราย **ชีวิตสฺส** แห่งชีวิต **เม** ของข้าพเจ้า **โหตุ** ขอจงเป็น **ตถา** เหมือนอย่างนั้น

๒. **อปฺปฏิหตญาณํ** อันว่าญาณที่ไม่มีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **โหติ** ย่อมมี **อตีตํเส** ในส่วนอดีต **อปฺปฏิหตญาณํ** อันว่า

ญาณที่ไม่มีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **โหติ** ย่อมมี **อนาคตํเส** ในส่วนอนาคต **อปฺปฏิหตญาณํ** อันว่าญาณที่ไม่มีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **โหติ** ย่อมมี **ปจฺจุปฺปนฺนํเส** ในส่วนปัจจุบัน

๓. **สพฺพํ กายกมฺมํ** อันว่ากายกรรมทั้งปวง **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **สมนฺนาคตสฺส** ผู้ประกอบแล้ว **อิเมหิ ตีหิ ธมฺเมหิ** ด้วยคุณธรรมทั้งหลายสามเหล่านี้ **ญาณปุพฺพงฺคมํ** มีญาณเป็นประธาน **ญาณานุปริวตฺตํ** เป็นไปตามซึ่งญาณ **สพฺพํ วจีกมฺมํ** อันว่าวจีกรรมทั้งปวง **ญาณปุพฺพงฺคมํ** มีญาณเป็นประธาน **ญาณานุปริวตฺตํ** เป็นไปตามซึ่งญาณ **สพฺพํ มโนกมฺมํ** อันว่ามโนกรรมทั้งปวง **ญาณปุพฺพงฺคมํ** มีญาณเป็นประธาน **ญาณานุปริวตฺตํ** เป็นไปตามซึ่งญาณ

๔. **หานิ** อันว่าเสื่อมถอยน้อยลง **ฉนฺทสฺส** ของประโยชน์ที่ปรารถนา **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **สมนฺนาคตสฺส** ผู้ประกอบแล้ว **อิเมหิ ฉหิ ธมฺเมหิ** ด้วยคุณธรรมทั้งหลาย ๖ ประ-

การเหล่านี้ **หานิ** อันว่าความเสื่อมถอยน้อยลง **ธมฺม-เทสนาย** แห่งการแสดงธรรม **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **หานิ** อันว่าความเสื่อมถอยน้อยลง **วีริยสฺส** แห่งความเพียร **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **หานิ** อันว่าความเสื่อมถอยน้อยลง **วิปสฺสนาย** ของวิปัสสนาญาณ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **หานิ** อันความเสื่อมถอยน้อยลง **สมาธิสฺส** ของกามาวจรสมาธิและรูปาวจรสมาธิ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **หานิ** อันว่าความเสื่อมถอยน้อยลง **วิมุตฺติยา** ของวิมุตติ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า

๕. **ทวา** อันว่าการพูดเล่น **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **ภวคโต** ผู้มีบุญ **สมนฺนาคตสฺส** ผู้ประกอบแล้ว **อิเมหิ ทฺวาทสหิ ธมฺเมหิ** ด้วยคุณธรรมทั้งหลาย ๑๒ ประการเหล่านี้ **รวา** อันว่าการพูดพลั้งโดยขาดสติ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระ-พุทธเจ้า **อปฺผุฏํ** อันว่าความไม่แพร่หลายในเญยยธรรม ๕ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **เวคา-**

ยิตตฺตํ อันว่าการกระทำอย่างผลุนผลันโดยไม่พิจารณา **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **พฺยาวฏมโน** อันว่าความมีใจวุ่นวายด้วยกิเลส **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **อปฺปฏิสงฺขารุเปกฺขา** อันว่าการกระทำที่ไม่มีอุเบกขาในเตภูมิกสังขาร **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า

นโม อันว่าความนอบน้อม **อตฺถุ** ขอจงมี **พุทฺธสฺส** แก่พระพุทธเจ้า **ภควโต** ผู้มีบุญ **สมนฺนาคตสฺส** ผู้ประกอบแล้ว **อิเมหิ อฏฺฐารสหิ ธมฺเมหิ** ด้วยคุณธรรมทั้งหลาย ๑๘ ประการเหล่านี้ **นโม** อันว่าความนอบน้อม **อตฺถุ** ขอจงมี **สมฺมาสมฺพุทฺธานํ** แก่พระ-สัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย **สตฺตนฺนํ** เจ็ดพระองค์

๖. **กายทุจฺจริตํ** อันว่ากายทุจริต **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **ตถาคตสฺส** แก่พระตถาคต **วจีทุจฺจริตํ** อันว่าวจีทุจริต **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **ตถาคตสฺส** แก่พระตถาคต **มโนทุจฺจริตํ** อันว่ามโนทุจริต **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **ตถา-คตสฺส** แก่พระตถาคต **ปฏิหตญาณํ** อันว่าญาณอันมีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **ภควโต**

ผู้มีบุญ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **อตีตํเส** ในส่วนอดีต **ปฏิหตญาณํ** อันว่าญาณอันมีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **อนาคตํเส** ในส่วนอนาคต **ปฏิหตญาณํ** อันว่าญาณอันมีเครื่องกระทบ **พุทฺธสฺส** ของพระพุทธเจ้า **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **ปจฺจุปฺปนฺนํเส** ในส่วนปัจจุบัน **สพฺพํ กายกมฺมํ** อันว่ากายกรรมทั้งปวง **ญาณาปุพฺพงฺคมํ** ไม่มีญาณเป็นประธาน **นานุปริวตฺตํ** ไม่เป็นไปตาม **ญาณํ** ซึ่งญาณ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **สพฺพํ วจีกมฺมํ** อันว่าวจีกรรมทั้งปวง **ญาณาปุพฺพงฺคมํ** ไม่มีญาณเป็นประธาน **นานุปริวตฺตํ** ไม่เป็นไปตาม **ญาณํ** ซึ่งญาณ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **สพฺพํ มโนกมฺมํ** อันว่ามโนกรรมทั้งปวง **ญาณาปุพฺพงฺคมํ** ไม่มีญาณเป็นประธาน **นานุปริวตฺตํ** ไม่เป็นไปตาม **ญาณํ** ซึ่งญาณ **นตฺถิ** ย่อมไม่มี **อิมํ ธารณปริตฺตํ** อันว่าธารณปริตตนี้ **อมิตํ** ไม่มีเครื่องเทียบ **อสมํ** ไม่มีเครื่องเสมอเหมือน **ตาณํ** เป็นที่ต่อต้าน **เลณํ** เป็นที่หลบซ่อน **สํสารภยภีตานํ** ของสัตว์ผู้กลัวภัยในสงสารทั้งหลาย **อคฺคํ** ประเสริฐ **มหาเตชํ** มีเดชมาก

๗. **อานนฺท** ดูก่อนอานนท์ **ตวํ** อ. ท่าน **ธาเรหิ** จงท่อง **วาเรหิ** จงจำ **ปริปุจฺฉาหิ** จงสอบถาม **อิมํ ธารณปริตฺตํ** ซึ่งธารณปริตนี้ **กาโย** อันว่ากาย **ตสฺส** ของผู้ท่องจำและสอบถามนั้น **น กเมยฺย** ไม่พึงตาย **วิสํ** ด้วยพิษงู และพิษนาคเป็นต้น **น ลคฺเคยฺย** ไม่พึงจมตาย **อุทเก** ในน้ำ **อคฺคิ** อันว่าไฟ **น ฑเหยฺย** ไม่พึงไหม้ **นานาภยวิโก** เป็นผู้พ้นภัยต่าง ๆ **น เอกาหารโก** ใคร ๆ คิดร้ายวันเดียวก็ไม่สำเร็จ **น ทฺวิหารโก** ใคร ๆ คิดร้ายสองวันก็ไม่สำเร็จ **น ติหารโก** ใคร ๆ คิดร้ายสามวันก็ไม่สำเร็จ **น จตุหารโก** ใคร ๆ คิดร้ายสี่วันก็ไม่สำเร็จ **น อุมฺมตฺตกํ** ไม่เป็นบ้า **น มุฬฺกกํ** ไม่เป็นโรคหลง **มนุสฺเสหิ** อันมนุษย์ทั้งหลาย **อมนุสฺเสหิ** อันอมุษย์ทั้งหลาย **น หิงฺสกา** ไม่สามารถเบียดเบียนได้

๘. **ตํ ธารณปริตฺตํ** อันว่าธารณปริตนั้น **ยถา กตเม** มีความศักดิ์สิทธิ์อย่างไรบ้าง ธารณปริตมีความศักดิ์สิทธิ์ คือ **ชาโล** มีอานุภาพเหมือนพระอาทิตย์ ๗ ดวงที่ขึ้นมาในเวลาโลกพินาส **มหาชาโล** มีอานุภาพเหมือนมุ้งเหล็กที่สามารถป้องกันเทวดา พระอินทร์ นาค

ครุฑ ยักษ์ เป็นต้น **ชาลิตฺเต** มีอานุภาพ สามารถประหารศัตรูทั้งหลาย **มหาชาลิตฺเต** มีอานุภาพให้พ้นจากกัปป์ ๓ คือโรคันตรกัปป์ สันถันตรกัปป์และทุพภิกขันตรกัปป์ **ปุคฺเค** มีอานุภาพให้พ้นจากโรคต่าง ๆ ในเวลาปฏิสนธิ คือการเป็นใบ้ เป็นคนพิการ เป็นคนหูหนวกและเป็นบ้า **มหาปุคฺเค** แม้ตกต้นไม้ ตกเหว ตกเขา ก็ไม่ตาย **สมฺปตฺเต** สามารถได้สมบัติที่ยังไม่ได้ **มหาสมฺปตฺเต** ทรัพย์สมบัติที่ได้มาแล้วก็เจริญขึ้น **ภูตงฺคมฺหิ** โดยความจริง **ตมงฺคลํ** สามารถประหารความมืดแล้วได้แสงสว่าง

อานนฺท ดูก่อนอานนท์ **ธารณปริตฺตํ** อันว่าธารณปริตต **สตฺตสตฺเตหิ สมฺมาสมฺพุทฺธโกฏีหิ** อันพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ๗๗ โกฏิพระองค์ **ภาสิตํ** ตรัสแล้ว **วตฺเต** พึงสมาคมกับคนดี **อวตฺเต** ไม่พึงสมาคมกับคนชั่ว **คนฺธเว** พึงนำมาซึ่งกลิ่นและรสอันเป็นธรรม **อคนฺธเว** ไม่พึงนำมาซึ่งกลิ่นและรสอันไม่เป็นธรรม **โนเม** พึงน้อมนำมาซึ่งน้ำใจดี **อโนเม** ไม่พึงน้อมนำมาซึ่งน้ำใจร้าย **เสเว** พึงสมาคมกับคนดี

อเสเว ไม่พึงสมาคมกับคนชั่ว **กาเย** พึงทำกายให้เป็นกายดี **อกาเย** ไม่พึงทำกายให้เป็นกายชั่ว **ธารเณ** พึงนำมาแต่สิ่งเป็นกุศล **อธารเณ** ไม่พึงนำมาซึ่งสิ่งเป็นอกุศล **อิลฺลิ** พึงฟังแต่สิ่งดี **มิลฺลิ** ไม่พึงฟังสิ่งไม่ดี **ติลฺลิ** พึงเห็นแต่นิมิตต์ดี **มิลฺลิ** ไม่พึงเห็นนิมิตต์ไม่ดี **โยรุกฺเข** ต้นไม้ที่ตายแล้วสามารถฟื้นคืนมาได้ **มหาโยรุกฺเข** ต้นไม้ยังเป็นอยู่ทำให้เจริญงอกงาม **ภูตงฺคมหิ** โดยความจริง **ตมงฺคลํ** สามารถประหารความมืดแล้วได้แสงสว่าง

๘. อานนฺท ดูก่อนอานนท์ **ธารณปริตฺตํ** อันว่าธารณปริตต์ **นว นวุติยา สมฺมาสมฺพุทฺธโกฏิหิ** อันพระพุทธเจ้า ๙๙ โกฏิพระองค์ทั้งหลาย **ภาสิตํ** ตรัสแล้ว **ทิฏฺฐิลา** สามารถรู้ความคิดร้ายของคนอื่น **ทณฺฑิลา** อาวุธต่าง ๆ เช่น มีด หอก ปืน เป็นต้นไม่สามารถมาทำอันตรายได้ **มนฺติลา** สามารถทำมนต์คาถาให้มีความศักดิ์สิทธิ์ขึ้น **โรคิลา** สามารถประหารโรคต่างๆ **ขรลา** โรคร้ายแรงต่าง ๆ ไม่อาจทำอันตรายได้ **ทุพฺภิลา** สามารถหลุดพ้นจากเครื่องผูกมัด

คำนมัสการพระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์

วนฺเท ตณฺหงฺกรํ พุทฺธํ	วนฺเท เมธงฺกรํ มุนึ
สรณงฺกรํ มุนึ วนฺเท	ทีปงฺกรํ ชินํ นเม.
วนฺเท โกณฺฑญฺญ—สตฺถารํ	วนฺเท มงฺคล—นายกํ
วนฺเท สุมน—สมฺพุทฺธํ	วนฺเท เรวต—นายกํ
วนฺเท โสภิต—สมฺพุทฺธํ	อโนมทสฺสึ มุนึ นเม
วนฺเท ปทุม—สมฺพุทฺธํ	วนฺเท นารท—นายกํ.
ปทุมุตฺตรํ มุนึ วนฺเท	วนฺเท สุเมธ—นายกํ
วนฺเท สุชาต—สมฺพุทฺธํ	ปิยทสฺสึ ชินํ นเม.
วนฺเท สิทฺธตฺถ—สตฺถารํ	วนฺเท ติสฺส—มหามุนึ
วนฺเท ผุสฺส—มหาวีรํ	วนฺเท วิปสฺสิ—นายกํ
สิขึ มหามุนึ วนฺเท	วนฺเท เวสฺสภุ—นายกํ
กกุสนฺธํ มุนึ วนฺเท	มุนึ โกนาคมน—นายกํ
กสฺสปํ สุคตํ วนฺเท	วนฺเท โคตม—นายกํ
อฏฺฐวีสติ เม พุทฺธา	นิพฺพานามตนายกา
นมามิ สิรสา นิจฺจํ	เต เม รกฺขนฺตุ สพฺพทา.

คำนมัสการพระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ ๘ ทิศ

สมฺพุทฺโธ ทิปทํ เสฏฺโฐ นิสินฺโน เจว มชฺฌิเม
โกณฺฑญฺโญ ปุพฺพภาเค จ อาคเณยฺเย จ กสฺสโป
สารีปุตฺโต จ ทกฺขิเณ หรติเย อุปาลิ จ
ปจฺฉิเมปี จ อานนฺโท พายพฺเพ จ ควมฺปติ
โมคฺคลฺลาโน จ อุตฺตเร อีสาเณปี จ ราหุโล
อิเม โข มงฺคลา พุทฺธา สพฺเพ อิธ ปติฏฺฐิตา
วนฺทิตา เต จ อเมฺหหิ สกฺกาเรหิ จ ปูชิตา
เอเตสํ อานุภาเวน สพฺพโสตฺถี ภวนฺตุ โน.

อิจฺเจวมจฺจนฺตนมสฺสเนยฺยํ
นมสฺสมาโน รตนตฺตยํ ยํ
ปุญฺญาภิสนฺทํ วิปุลํ อลตฺถํ
ตสฺสานุภาเวน หตนฺตราโย.

คำนมัสการพระพุทธบาท

วนฺทามิ พุทฺธํ ภวปารติณฺณํ
ติโลกเกตุํ ติภเวกนาถํ
โย โลกเสฏฺโฐ สกลํ กิเลสํ
เฉตฺวาน โพเธสิ ชนํ อนนฺตํ
ยํ นมฺมทาย นทิยา ปุลิเน จ ตีเร
ยํ สจฺจพนฺธคิริเก สุมนา จ ลคฺเค
ยํ ตตฺถ โยนกปุเร มุนิโน จ ปาทํ
ตํ ปาทวลญฺชนมหํ สิรสา นมามิ
สุวณฺณมาลิเก สุวณฺณปพฺพเต
สุมนกูเฏ โยนกปุเร นมฺมทาย นทิยา
ปญฺจปาทวรํ ฐานํ อหํ วนฺทามิ ทูรโต.

คำบูชาอดีตพระพุทธเจ้า
กับทั้งพระปัจเจกพุทธเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย
ประจำวันเกิด

๑. ผู้เกิดวันอาทิตย์ (สวด ๖ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา อิทฺธิปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ อิทฺธึ
อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๒. ผู้เกิดวันจันทร์ (สวด ๑๕ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา เขมปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ เขมํ
อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๓. ผู้เกิดวันอังคาร (สวด ๘ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา ชินปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ ชินํ
อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๔. ผู้เกิดวันพุธ (กลางวัน ๐๑.๐๐ น. ๑๒.๐๐ น. สวด๑๗จบ)

สพฺเพ พุทฺธา ลาภปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ ลาภํ
อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๕. ผู้เกิดวันพฤหัสบดี (สวด ๑๙ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา พลปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ พลํ
อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๖. ผู้เกิดวันศุกร์ (สวด ๒๑ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา สิริปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ สิรึ

อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๗. ผู้เกิดวันเสาร์ (สวด ๑๐ จบ)

สพฺเพ พุทฺธา เตชปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ เตชํ

อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

๘. ผู้เกิดวันพุธ (กลางคืน ๑๒.๐๐ น. ๒๔.๐๐ น. สวด๑๒จบ)

สพฺเพ พุทฺธา ยสปฺปตฺตา ปจฺเจกานญฺจ ยํ ยสํ

อรหนฺตานญฺจ เตเชน รกฺขํ พนฺธามิ สพฺพโส

ปจฺเจกพุทธบูชาคาถา

พุทฺธ ม อ อุ นโม พุทฺธาย

วิรธโย วีรโคฌายํ วีรหึสา

วิรทาสี วีรทาสา วีรอิตฺถิโย

พุทฺธสฺส มานี นาม พุทฺธสฺส

สฺวาโหม

ภาวนาทุกค่ำเช้า ถวายข้าวพระเป็นประจำ จักเลิศล้ำด้วยลาภสักการแล.

พระโอวาทบางตอน

ของ

สมเด็จพระสังฆราช (ญาโณทยมหาเถระ)

วัดสระเกศ

ประทานแก่พระเถรานุเถระ วัดมหาธาตุ ที่เข้าถวายสักการะ

๕ พ.ค. ๒๕๐๖ เวลา ๑๙.๓๐ น.

"......ผมเป็นสังฆราช จะไม่เป็นสังฆราชี เพราะสังฆราชี (ความร้าวรานของสงฆ์) นั้นร้ายนัก จะเป็นสังฆสามัคคี เพราะเป็นความสงบ ขอให้ทุกท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะอยู่วัดไหน นุ่งห่มอย่างไร ไม่สำคัญ อย่าได้รังเกียจกัน อย่ารังแกกัน อย่าระแวงกัน เพราะถ้ามัวระแวงกันอยู่ การศึกษาเล่าเรียนก็ไปไม่รอด แต่ถ้ามีการละเมิดสิกขาบทก็ต้องว่ากันตามพระธรรมวินัย........."

บันทึกโดย

ปญฺญาทีโป ภิกฺขุ

ชีวิตํ ตารณํ โหติ　　อริ เทติ พลํ วรํ

เอเตน สจฺจวชฺเชน　　โหตุ โว ชยมงฺคลํ.

ชีวิตเบ็นเครื่องต่อสู้　　ศัตรูเบ็นยอดกำลังใจ

ด้วยสัจจวาจานี้. ขอชัยมงคลจงมีแด่ท่านทั้งหลายทุกเมื่อ

จงชนะความร้าย ด้วยความดี

ความร้ายในโลกล้วน　　เหลือหลาย
รุมรอบรบใจกาย　　เกลื่อนแท้
สิ่งอื่นจักหักหาย　　หาห่อน มีฤๅ
เว้นแต่ความดีแก้　　กลับร้ายกลายดี ฯ

เสียสินสงวนศักดิ์ไว้　　วงศ์หงษ์
เสียศักดิ์สู้ประสงค์　　สิ่งรู้
เสียรู้เร่งดำรง　　ความสัตย์ ไว้นา
เสียสัตย์อย่าเสียสู้　　ชีพม้วยมรณา ฯ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยแบบเรียน ๓๘๘/๔–๕–๖ ถนนมหาชัย โทร. ๒๑๐๕๘๑
นายอาทร บรรณประดิษฐ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๔